

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannsvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 60ο - ΤΕΥΧΟΣ 623 ●
● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2017 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Ἀνώφελα καὶ ὠφέλιμα

Ἀπό ἐλεύθεροι, δοῦλοι;

Ἰκριβοπληρωμένο δῶρο ἢ ἐλευθερία. Ὁ Χριστὸς πλήρωσε, γὰ νά τὴν ἀποκτήσουμε. Ἡ πνευματικὴ μας ἐλευθερία εἶναι γεγονός. Ὅποιος θέλει, τὴν ζῆ. Πρόκειται γὰ τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὴν καταδυναστεία τοῦ Διαβόλου. Εἶναι ἡ ἐλευθερία, πού δέν ἀνέχεται τίς ἀλυσίδες τῆς ὁποιασδήποτε ἁμαρτωλῆς ἐξαρτήσεως.

Τονίζει ὁ ἀπ. Παῦλος: «Τῆ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε' 1).

● Ἦσαν οἱ Γαλάτες ὑποδουλωμένοι στὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, στήν εἰδωλολατρία. Σκλάβοι τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας, αἰχμάλωτοι τῆς ἀγνοίας. Καὶ ξαφνικά ἦρθε στή χώρα τους ὁ ἀγγελιοφόρος τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, ὁ Παῦλος. Γνώρισαν τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια τοὺς λευτέρωσε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν πλάνη (Ίωάν. η' 32). Πίστεψαν σ' Ἐκεῖνον, πού ἐκούσια ἐξαρτήθηκε πάνω στοῦ Σατανῆ γὰ τὴ δικὴ μας ἀνεξαρτησία.

● Ἀλλὰ τοὺς φθόνησε ὁ Διάβολος. Καὶ ἔπεσαν εὐκολα θύματα θρησκευτικῶν ἀπατεῶνων, πού τοὺς ξανάμπλεξαν στὰ δίχτυα τῆς ἰουδαϊκῆς δουλείας. Τί κρίμα! Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θλίβεται καὶ ἀγανακτεῖ.

● Πατέρας ὁ Παῦλος. Ἀξιώθηκε νά δῆ καὶ τοὺς Γαλάτες νά ἐλευθερώνωνται μέ Ἐλευθερωτὴ τὸ Χριστό. Καὶ τώρα τοὺς βλέπει νά διαλέγουν μόνοι τους τὸ δρόμο πάλι πρὸς τὸ ζυγὸ.

● Καὶ ἀγανακτεῖ ἐναντίον τῶν ψευδαδέλφων, πού γὰ νά κτυπήσουν τὸν Παῦλο, χάλκευαν πνευματικὰ δεσμὰ γὰ τοὺς πιστοὺς. Αὐτὸ πού ἔκαναν οἱ Γαλάτες ἦταν ἀνοησία. Ὅχι μόνο. Ἦταν καὶ ἀχαριστία. Ἡ ἐλευθερία τους ἀποκτήθηκε μέ Αἷμα. Μὲ τὸ Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ὁ Παῦλος θέλοντας νά τοὺς κρατήσῃ στήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, σάν νά τοὺς λήη:

—Μὴ σκύβετε τὸ κεφάλι σὲ ἀπατεῶνες, πού θέλουν νά σᾶς μεταβάλουν σὲ ρομπότ τῶν διαθέσεών τους, τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς κακότητάς τους. Ὑπονομεύουν

τὴν ἐλευθερία σας. Ὅσοι βάλλουν κατὰ τοῦ Σταυροῦ, αὐτοὶ βάλλουν κατὰ τῆς ἐλευθερίας!

Ἡ Χριστός ἢ περιτομή!

Οἱ ψευδάδελφοί (ιουδαίζοντες) δέν μιλοῦσαν ἀνοιχτά κατὰ τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τοῦ Παύλου μιλοῦσαν. Προσπαθοῦσαν νά πείσουν τούς Γαλάτες, ὅτι μιμητῆς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅποιος κάνει... περιτομή! ἤθελαν νά συνδυάσουν Χριστό καί περιτομή. Ἔτσι τούς ξεγελοῦσαν. Ἐλεγαν οἱ Γαλάτες:

—*Τό Χριστό δέν Τόν ἀφήνουμε. Τί πειράζει ὁμως νά τηροῦμε καί τὴν περιτομή, ἀφοῦ ὑπῆρχε στήν Παλ. Διαθήκη;*
Ἄπαντὰ ὁ Παῦλος:

• Ὁ Χριστός δέν χρειάζεται στηρίγματα καί βοήθειες.

• Ὁ Χριστός εἶναι τό π λ ῆ ρ ω μ α , δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό σ υ μ π λ ῆ ρ ω μ α .

• Ὁ Χριστός εἶναι τό π ἄ ν .

Δέν λείπει ἀπλῶς, ὅτι ἡ περιτομή πού θά κάνετε, θά εἶναι ἀχρηστη, ἀλλά λείπει, ὅτι θ' ἀχρηστευθῆ γιά σᾶς ὁ Χριστός.

—*Ἀχρηστος σᾶς εἶναι ὁ Χριστός, ἂν κάνετε περιτομή. Ποιός ὁ λόγος, πού κάνετε περιτομή; Διότι νομίζετε, ὅτι χωρίς αὐτή δέν θά σωθῆτε. Δέν εἶναι Κύριος τῆς σωτηρίας σας ὁ Χριστός; Δέν ἀρκεῖ γιά σᾶς ὁ Χριστός; Ἡ ἀμφιβάλλετε γιά τή χάρι τοῦ Χριστοῦ, καί γιά «καλό καί γιά κακό» κάνετε καί κάτι πέρα γιά πέρα περιττό; Τί ἀσέβεια ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ! Τί περιφρόνησις τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ!*

Βασικά οἱ ιουδαίζοντες δέν ἦσαν οὔτε χριστιανοί οὔτε Ἰουδαῖοι. Ἦσαν λίγο ἀπό ὅλα. Ἀκολουθοῦσαν ἕνα θρησκευτικό συγκρητισμό. Ἕνα κρᾶμα χριστιανικῶν καί ιουδαϊκῶν στοιχείων.

Καί σήμερα πολλοί ἔχουν τάχα σχέση με τόν Χριστό καί τὴν Ἐκκλησία, ἀλλά καί με ἄλλες ιδεολογίες καί με σατανικές ἀκόμα καταστάσεις.

• Ὁ Διάβολος πολύ τή θέλει τή σὺ ν ἴ π α ρ ξ ῖ του με τόν Χριστό. Ὁ Χριστός ὁμως καθόλου.

• Ὁ Διάβολος ἐπιτρέπει ἀκόμη καί τό 99% τῆς καρδιάς νά δώσουμε στόν Χριστό, ἀρκεῖ νά δώσουμε σ' αὐτόν τό 1%. Ἀπό ἔκει καί πέρα ξέρε νά μεθοδεύσῃ (Ἐφεσ. σπ' 11) τὴν ἀπώλειά μας.

Ἡ θ' ἀνήκουμε ὀλοκληρωτικά στό Χριστό ἢ καθόλου. Ὁ Χριστός εἶναι ἄνευ συναγωνισμοῦ. Δέν εἶναι ἡ «ρεζέρβα», ἡ ἐναλλακτική λύσις, τό συμπλήρωμα τῶν ἐνδιαφερόντων μας, τό διάλειμμα στίς ἐνασχολήσεις μας.

Τίποτε δέν ὠφελεῖ ὁ Χριστός, ἂν, ἔστω κι ἕνα μικρό μέρος τοῦ «πιστεύω» μας τό χαρίζουμε κάπου ἄλλου.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε 80% Χριστό, καί 20% κόσμο.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε 80% Χριστό, καί 20% ὕλισμο.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε 80% Χριστό, καί 20% ψέμα.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε 80% Χριστό καί 20% προλήψεις καί δεισιδαιμονίες.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε τό 80% στήν ἐξομολόγησι καί τό 20% στή μάγισσα ἢ στό μέντιουμ.

• Δέν μποροῦμε νάχοῦμε τό 80% στό Εὐαγγέλιο καί τό 20% στά παραμύθια τῶν ὄραματιστῶν καί ξορκιστῶν.

Τί θά ἔλεγε ὁ ἀπ. Παῦλος, ἂν ἐρχόταν καί ἔβλεπε μέσ' στήν Ἐκκλησία ν' ἀγνοῆται παντελῶς τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νάχουν πρωταρχική θέσι τά τυπολατρικά, τά στοιχεῖα, «τά ἀσθενῆ καί πτωχά», κάποτε καί τῆς πύ ἀντορθόδοξης θρησκευτικότητας;

Τρομακτικές δεσμεύσεις

Γιά νά ἀποτρέψῃ προσκόλλησι στήν περιτομή καί στά ἀχρηστα θρησκευτικά στοιχεῖα, ὁ Παῦλος φέρνει νέο ἐπιχείρημα. Εἶναι ἡ δέ σ μ ε υ σ ι ς . Σάν νά τούς λέη:

—*Ξέρετε τί πᾶτε νά κάνετε; Πᾶτε μόνοι σας ν' ἀναλάβετε ὑποχρεώσεις, πού εἶναι πάνω ἀπ' τίς δυνάμεις σας. Κι ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατο τῶν ἀδυνάτων ν' ἀνταποκριθῆτε, ἢ θά ὑποκρίνεσθε, ἢ θά περιπέσετε σέ ἀπελπισία. Καταφεύγε-*

τε στό Νόμο; Θέλετε, σώνει καί καλά, νά κάνετε περιτομή; Ξεχνάτε, λοιπόν, ὅτι ὁποῖος κάνει περιτομή, δένεται; Εἶναι ὑποχρεωμένος ἀπό ἑκεῖ καί πέρα νά τηρήῃ ὅλο τό Νόμο, ὅλες τίς τελετουργικές πράξεις, ὅλες τίς ἰουδαϊκές γιορτές, ὅλους τούς καθαρισμούς. Ἀντέχετε μιὰ τέτοια φρικτή δέσμευσι;

Φαντασθῆτε δύο δρόμους:

- Ὁ πρῶτος σκοτεινός, μέ ἐμπόδια, χωρίς βοηθό. Τό τέρμα κανένας δέν τό ξέρει, κανένας ποτέ δέν τό ἔφτασε.

- Ὁ δεύτερος φωτεινός, γνωστός καί σωστά χαραγμένος. Σέ κάθε νέο ὁδοπόρο προσφέρεται βοήθεια. Ὑπάρχει ὁ χειραγωγός. Καί τό τέλος του ὅλοι τό γνωρίζουν, διότι πολλοί τόν ἔχουν χρησιμοποήσει καί ἔχουν φτάσει μέ βεβαιότητα στόν προορισμό τους.

Ποῖο δρόμο θά ἐπιλέξῃ ὁ λογικός; Ἀσφαλῶς τό δεύτερο. Τόν πρῶτο ἀνόητος τόν προτιμᾷ. Ὁ πρῶτος λέγεται δρόμος πιθανότητος. Ὁ δεύτερος δρόμος βεβαιότητος.

- Τόν πρῶτο ἤθελαν νά βαδίσουν μερικοί, πού τούς ἔσπρωχναν οἱ ψευδάδελφοί. Νά μποῦν στήν ἀγχώδη περιπέτεια τοῦ Νόμου. Νά βαδίζουν, νά βαδίζουν, νά βαδίζουν... Νά κουράζονται, νά βαραίνῃ ἡ συνείδησίς γιά τίς συνεχεῖς παραβάσεις, κανένας νά μή τούς βοηθήσῃ, καί στό τέλος; Καμμιὰ πιθανότητα σωτηρίας καί λυτρώσεως καί χαρᾶς!

- Ὁ Παῦλος τούς καλοῦσε στόν ἄλλο δρόμο. Τόν χάραξε ὁ Χριστός. ἔχει βέβαια δυσκολίες, ἀλλ' ἔχει καί ἐνίσχυσι μεγάλη. Κανένας δέν τόν βαδίζει μόνος. Χειραγωγός του, βοηθός του, ἐνισχυτής του ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Καί τό τέρμα; Γνωστό καί προσιτό: Ἡ αἰώνια ζωή.

Ἀνόητοι ὅσοι προτιμοῦν νά κουράζονται χωρίς ἀποτέλεσμα. Δεσμεύονται μέ φορτία δυσβάστακτα (Λουκ. ια' 46), μέ ὑποχρεώσεις ἀσήκωτες. Σάν νά ἔκαναν, μέ τήν περιτομή, τάμα στό Θεό, ὅτι θά ἐφάρμοζαν ὅλο τό Νόμο!

Ἄς προσέχουμε κι ἐμεῖς.

- Κάποτε ἀναλαμβάνουμε δεσμεύσεις πάνω ἀπό τίς δυνάμεις μας.

- Ἄλλοτε πάλι κάνουμε ἀνόητα τάματα, πού ξεπερνοῦν τίς δυνατότητές μας καί ἔχουμε μέσα μας... κρίσι συνειδήσεως, γιάτί δέν μποροῦμε νά τά ἐκπληρώσουμε! Ἐκανε, π.χ. ὁ ἄλλος τάμα νά πάῃ ὅπωςδήποτε στούς «ἀγίους» Τόπους! Καί ζητιανεύει χρήματα, γιάτί ἀλλοίμονο, ἂν δέν πάῃ!...

Μά γιάτί; Οἱ χριστιανοί δέν κάνουν τάματα. Τό μεγάλο τάμα εἶναι αὐτό πού δώσαμε κατὰ τό βάπτισμα, ὅτι «*συντασόμεθα τῷ Χριστῷ*». Ἄρκει αὐτό.

Προσοχή στίς δεσμεύσεις!

- Ὅχι δεσμεύσεις, πού δέν ζητάει ὁ Θεός.

- Ὅχι θρησκευτικές δεσμεύσεις, πού δέν ἔχουν σχέση μέ τό Εὐαγγέλιο καί τή σωτηρία μας.

- Ὅχι δεσμεύσεις πάνω ἀπό τίς δυνάμεις μας.

Μή χάσουμε τήν εὐκαιρία

Πολλές φορές πελαγοδρομοῦμε στά μικρά καί χάνουμε τήν εὐκαιρία τή μεγάλη. Ἀσχολούμαστε μέ χίλια δύο θρησκευτικά πραγματάκια καί δέν ἀσχολούμαστε μέ τό Ἔνα, πού αὐτό σώζει καί ἐξασφαλίζει τήν αἰώνια ζωή.

Φαντασθῆτε ἄνθρωπο νά χρωστή ὑπέρογκο ποσό. Νά τόν εἰδοποιοῦν, ὅτι τοῦ χαρίζεται τό ποσό αὐτό. Κι ἐκεῖνος ν' ἀδιαφορῇ γιά τή μοναδική εὐκαιρία καί ν' ἀσχολῆται π.χ. μέ τό νά συμπληρώσῃ «*Λόττο*»!

—Ποῦ ξέρεῖς; Μπορεῖ νά πετύχω, νά κερδίσω χρήματα καί νά ξοφλήσω ἕνα μέρος ἀπ' τό χρέος μου!

Καί τήν εὐκαιρία τή χάνει...

Γιά τά χρέη μας τή μεγάλη καί ὑπέρογκα, γιά τ' ἀμαρτήματα μας τά πολλά, μοναδική εὐκαιρία ἐξοφλήσεως εἶναι ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς προσφέρεται. Μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός νά σπεύσουμε νά ὑπογράψουμε στήν Ἐκκλησία τό συμφωνητικό, τήν Καινή Διαθήκη. Ἐκεῖνος ἔχει βάλει τήν ὑπογραφή μέ τό Αἷμα Του. Ἐμεῖς θά ὑπογράψουμε μέ τήν πίστι μας.

Ἄντί, λοιπόν, ν' ἀρπάξουμε τή μεγάλη εὐκαιρία, ἔμεῖς ἀσχολούμαστε μέ μικρά, μέ φτωχά καί ἀδύναμα θρησκευτικά πράγματα, ἀβέβαιου κέρδους.

—Ποῦ ξέρεῖς; Ἄς πᾶμε καί στό τάδε προσκύνημα. Καί στό τάδε. Κάπου θά κερδίσουμε αὐτό ποῦ ζητᾶμε!...

Υπάρχουν ἄνθρωποι, ὀρθόδοξοι χριστιανοί, πού εἶναι ἔτοιμοι νά σοῦ «ἀραδιάσουν» προσκυνήματα, πού ἔχουν ἐπισκεφθῆ, ἀλλά σχέσι μέ ἐξομολόγησι, μέ μετάνοια, μέ Εὐαγγέλιο, μέ πράξεις ἐλεημοσύνης, μέ συνειδητή μετοχή στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχουν καθόλου.

Τέτοιοι ἄνθρωποι κινδυνεύουν. Τόν κίνδυνο αὐτό φοβᾶται ὁ Παῦλος: Μήπως οἱ χριστιανοί ἐκπέσουν τῆς χάριτος: «Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἴτινες ἐν νόμῳ δικαιώσθε, τῆς χάριτος ἐξέπεσατε» (Γαλ. ε' 4).

● Ξέρεῖς τί εἶναι νά ἔχη ὁ ἀσθενὴς δίπλα του τό φάρμακο, πού σίγουρα θεραπεύει, ἀκριβοπληρωμένο μάλιστα, καί αὐτός νά τό περιφρονῆ καί νά παίρνη ἀσπιρίνη; Καλή εἶναι ἡ ἀσπιρίνη, μά γιά τόν πονοκέφαλο, ὄχι γιά τή γάγγραινα καί γιά τόν καρκῖνο.

Τό φάρμακο γιά τόν καρκῖνο τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τό Αἷμα Του, τό Εὐαγγέλιό Του, ἡ χάρις Του, ἡ Ἐκκλησία Του. Ἀσπιρίνες δυστυχῶς παίρνουν πολλοί μέ τούς θρησκευτικούς τύπους.

● Ξέρεῖς τί εἶναι νά κινδυνεύη ἓνα πλοῖο, κι ἀντί νά τό ὀδηγοῦν στό λιμάνι, πού βρίσκεται πολύ κοντά, νά τό ξαναγυρίζουν στό τρικυμιῶδες πέλαγος, γιά νά βροῦνε, λένε, ἐκεῖ, κάποια σανίδα σωτηρίας πού εἶχαν ἐντοπίσει;

Ἀπίθανο τό παράδειγμα. Κι ὁμως, αὐτό γίνεται. Κάπου ἔχουν ἐντοπίσει μερικοί κάτι, κάποιο περίεργο θρησκευτικό σημάδι καί τρέχουν. Μά τό λιμάνι κοντά τους βρίσκεται. Εἶναι ἡ χάρις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ σωτηρία δέν εἶναι δική μας. Εἶναι τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δική μας εἶναι ἡ πίστις, ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στή δωρεά τοῦ Θεοῦ. Καί

πῶς νά μήν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη, ὅταν ξέρομε, ὅτι ὁ Θεός εἶναι καί Παντοδύναμος καί Πανάγαθος; Ὅταν ξέρομε, ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ σταυρώθηκε;

● Ἀπό τό ἓνα μέρος Ἐκεῖνος, πού δόθηκε γιά τήν Ἐκκλησία.

● Ἀπό τό ἄλλο ἐκεῖνοι, πού ζοῦν ἀπό τήν Ἐκκλησία, πού ἐκμεταλλεύονται καί κερδίζουν ἀπό τή θρησκεία.

Πίστις καί ἀγάπη

Ἄν ἡ πίστις ἐκδίδη τό εἰσιτήριο τῆς σωτηρίας, ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη, πού τό σφραγίζει.

● Ἐκεῖνο, πού εἶναι ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς πίστεως δέν εἶναι οἱ νεκροὶ τύποι. Εἶναι ἡ ζωντανή ἀγάπη.

● Δυστυχῶς καί τότε οἱ θρησκευτικοὶ τύποι τονίζονταν καί σήμερα οἱ θρησκευτικοὶ τύποι καλλιεργοῦνται.

Ὅλα τά θρησκευτικά νομίσματα εἶναι ξεπερασμένα. Στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας κυκλοφοροῦν ἓνα θεϊκό καί ἓνα ἀνθρώπινο νόμισμα.

● Τό θεϊκό: Τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μ' αὐτό ἀγοραστήκαμε ἀπό τό σκλαβοπάζαρο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

● Τό ἀνθρώπινο: Ἡ πίστις. Ἄλλὰ ποιά πίστις; Ἡ «ἐνεργουμένη» (Γαλ. ε' 6). Τό καλῶδιο ἔχει δύναμι μόνο, ὅταν συνδέεται μέ τό ρεῦμα. Τότε ἐνεργοποιεῖται. Διαφορετικά εἶναι νεκρό. Ἡ πίστις ἔχει δύναμι σωτηριώδη, ὅταν συνδέεται μέ τό ρεῦμα τῆς ἀγάπης. Διαφορετικά εἶναι νεκρή, ἄχρηστη γιά τήν προσωπική μας σωτηρία. Πίστις νεκρή ἔχει καί ὁ Διάβολος (Ἰακ. β' 19).

Ἀγάπη! Ἀγάπη πρῶτα στόν Ἰησοῦν, τό πλέον ἀξιαγάπητο πρόσωπο, καί στή συνέχεια στους ἄλλους, πού εἶναι ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ.

● Ἡ ἀγάπη φανερώνει ζωντανή τήν πίστι.

● Οἱ θρησκευτικοὶ τύποι κάποτε πεθαίνουν, ἀλλά καί θανατώνουν.

● Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ποτέ δέν πεθαίνει.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἑπαπαντῆς - 2 Φεβρουαρίου

Πρὶν πεθάνουμε

Οἱ δύο προφητείες τοῦ Συμεών

Δύο προφητείες βλέπουμε στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς Ἑπαπαντῆς (Λουκ. β' 21-35). Προφήτης ὁ πρεσβύτερος Συμεών. Σάν πήρε στά γερασμένα του χέρια ὁ Συμεών τό θεῖο Βρέφος, τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, εἶπε τίς δύο του προφητείες.

Ἡ μία εἶναι γενική. Ἀναφέρεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ καί ἀφορᾷ σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους: «Ἴδου οὗτος κείται εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λουκ. β' 34). Ὁ Χριστός σημεῖο ἀντιλεγόμενο. Χώρισε καί χωρίζει τούς ἀνθρώπους σέ δύο κατηγορίες.

- Ἀπό τό ἕνα μέρος ἐκεῖνοι, πού Τόν πιστεύουν γιά Θεό καί Σωτῆρα τους.

- Ἀπό τό ἄλλο ἐκεῖνοι, πού Τόν ἀρνοῦνται καί Τόν βρίζουν.

- Ἀπό τό ἕνα ἐκεῖνοι, πού Τόν προσκυνᾶνε.

- Ἀπό τό ἄλλο ἐκεῖνοι, πού ἀκονίζουν τά μαχαίρια τους νά Τόν ἐξοντώσουν.

Γύρω ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἡ μεγάλη μάχη στήν Ἱστορία. Γιά τό Χριστό γράφτηκαν οἱ ὑραιότεροι ὕμνοι. Γιά τό Χριστό γράφτηκαν καί τά ἀσεβέστερα βιβλία.

Ἐνώπιον τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ περνοῦν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι, καί καλοῦνται ὅλοι νά πάρουν κάποια θέσι. Ἡ θά Τόν πιστεύσουν καί θά Τόν λατρεύσουν, ἢ θά Τόν ἀρνηθοῦν καί θά Τόν πολεμήσουν. Ἀνάλογα μέ τή θέσι πού παίρνει καθένας στό πρόβλημα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι καί ἡ στάσις του μέσα στή ζωή. Θά εἶναι ἢ πτώσις ἢ ἀνάστασις. «Οὗτος κείται εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν».

- Ὅσοι Τόν ἀρνοῦνται, εἶναι σάν νά πέφτουν. Τσακισμένες ὑπάρξεις!

- Ὅσοι Τόν πιστεύουν, αὐτοί ἀνίστανται, σηκώνονται ψηλά, δοξάζονται.

Ἡ πρώτη προφητεία ἐκπληρώθηκε καί συνεχῶς ἐκπληρώνεται. Ὁ Χριστός δέν εἶναι πρόσωπο τοῦ παρελθόντος μόνο, ἀλλά καί πρόσωπο τοῦ παρόντος. Τό ἴδιο μέσα στούς αἰῶνες (Ἑβρ. ιγ' 8).

Τήν ἄλλη προφητεία ὁ Συμεών ἀπευθύνει στήν Παναγία Μητέρα. Ἀφορᾷ μόνο σ' αὐτήν: «Καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί» (Λουκ. β' 35).

Χαρά γιά τόν κόσμο τό Θεῖο Βρέφος. Ἀλλά σέ σένα, Μητέρα, θά προκαλέση κάποιο πόνου. Τήν ψυχὴ σου τήν εὐαίσθητη θά τήν ξεσχίση κοφτερό μαχαίρι. Θά εἶναι ἢ ρομφαία τοῦ πόνου.

Ἡ προφητεία ἐκπληρώθηκε, ὅταν ἡ Παναγία ἀντίκρουσε στό Γολγοθᾶ ἐσταυρωμένο τόν Υἱό της (Ἰωάν. ιθ' 25-26).

Ἡ ὑπόσχεσις στό Συμεών

Δέν ἐκπληρώθηκαν μόνο ὅσα εἶπε ὁ Συμεών γιά τό Χριστό. Ἐκπληρώθηκαν καί ὅσα πρὶν εἶχαν λεχθῆ στό Συμεών γιά τό Χριστό. Ἐκπληρώθηκε ἡ ὑπόσχεσις, πού ἔδωσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο στό Συμεών. Ὑπόσχεσις μοναδικῆς σημασίας.

Ἄνθρωπος «δίκαιος καί εὐλαβῆς» (Λουκ. β' 25) ὁ Συμεών, ζοῦσε μέ τή λαχτάρα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεσσία. Ἦταν «προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ». Ἡ εὐλάβειά του καί ὁ ζωηρός μεσσιακός του πόθος προσεῖλκυσαν τή χάρι τοῦ Θεοῦ. Καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔδωσε συγκινητική καί μεγαλειώδη ὑπόσχεσι:

—Συμεών, δέν θά δῆς θάνατο, προτοῦ νά δῆς Ἐκεῖνον, πού θάρθη καί θάναι ὁ χριστός Κυρίου, ὁ κεχρισμένος Βασιλιάς τοῦ κόσμου. «Καί ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μή ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τόν χριστόν Κυρίου» (Λουκ. β' 26).

Κυρτωμένη ἡ ράχη τοῦ Συμεών ἀπό τίς δεκαετίες. Ἐξασθενημένες οἱ δυνάμεις του. Ὁ θάνατος σάν φυσικό ἐπακόλουθο ἀναμένεται.

Καί ὅμως, ὁ Συμεών πιστεύει στήν ὑπόσχεσι, πού τοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός.

- Οἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀνθρώπων πολλές φορές ἀθετοῦνται.

- Οἱ ὑποσχέσεις, πού δίνει ὁ Θεός, ἐκπληρώνονται πάντοτε. Δέν μποροῦν νά μὴ ἐκπληρωθοῦν.

Καί ἡ ὑπόσχεσις, πού εἶχε δώσει στό Συμεών, ἤρθε στιγμῇ πού ἐκπληρώθηκε. Τά γεροντικά μάτια τοῦ Συμεών ἀντίκρυσαν τό ποθομένο. Ὁ Μεσσίας ἔρχεται στό Νάο τεσσαρακονθήμερος.

- Ὁ Συμεών τόν ὑποδέχεται.

- Ὁ γέροντας ὑποδέχεται τό βρέφος.

- Ὁ παλαιός κόσμος ὑποδέχεται τό νέο κόσμο.

- Ἡ Παλαιά Διαθήκη ὑποδέχεται τήν Καινή Διαθήκη.

- Τά γεροντικά μάτια τοῦ Συμεών συναντῶνται μέ τά ἀθῶα μάτια τοῦ Θείου Βρέφους.

Ἡ μεγάλη στιγμῇ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως ἔχει φτάσει. Ἡ μεγάλη χαρά εἶναι γεγονός. Ὁ Συμεών ἀπολαμβάνει τό θέαμα. Καί εὐτυχιμένος πλέον μπορεῖ νά φύγῃ ἀπό τόν κόσμο αὐτό. Ζητάει ἀπολυτήριο ἀπό τή ζωῇ αὐτή: «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατά τό ρημά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ» (Λουκ. β' 29-32).

Θά πεθάνουμε, ἀλλά πῶς;

Ἡ ὑπόσχεσις στό Συμεών σάν εὐχή ἀφορᾷ σέ κάθε ἄνθρωπο. «Μή ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τόν χριστόν Κυρίου».

- Ἡ ἔμφασις δέν εἶναι στό «Μή ἰδεῖν

θάνατον», ἀλλά στό «πρὶν ἢ ἴδῃ τόν χριστόν Κυρίου».

- Νά μή πεθάνῃ κανεῖς! Ἄν σταματήσῃ στό σημεῖο αὐτό ἡ εὐχή, ἀποτελεῖ οὐτοπία. Ὅσο κι ἂν εὐχώμαστε «Χρόνια Πολλά», κάποτε τά χρόνια τῆς παρουσίας ζωῆς τελειώνουν. Ὁ ἄνθρωπος γεννιέται καί πεθαίνει. Ὅποιοι μπαίνει σ' ἓνα σταθμό τοῦ τραίνου, θά βγῇ σέ κάποιον ἄλλον. «Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν» (Ἐβρ. θ' 27).

Τό νά μὴν πεθάνουμε λοιπόν εἶναι ἀδύνατο. Ὅπωςδήποτε θά πεθάνουμε. Καί αἰωνόβιοι νά γίνουμε, σάν τόν Συμεών, πάλι κάποια μέρα θά συναντήσουμε τό θάνατο.

- Τό θέμα εἶναι, προτοῦ νά συναντήσουμε τό θάνατο, νά συναντήσουμε κάποιον ἄλλον, πού γλυκαίνει τό θάνατο καί τόν κάνει ἀκίνδυνο καί ἀνίσχυρο. Καί αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Νά μή δοῦμε τό θάνατο, προτοῦ νά γνωρίσουμε τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Πολλοί πρό Χριστοῦ ἐπεθύμησαν νά δοῦν τό Μεσσία, τόν Χριστό, ἀλλά δέν ἀξιώθηκαν. Πέθαναν χωρίς νά δοῦν τήν ἐπιθυμία τους νά ἐκπληρώνεται. Ὁ Χριστός δέν εἶχε ἔρθει στή γῆ. Ἄλλ' ἤδη ὁ Χριστός ἤρθε. Καί ἤρθε γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, γιά νά Τόν γνωρίσουν καί νά Τόν ζήσουν ὅλοι. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει γιά ὅλους. Ἔτσι γιά ὅλους ἀνέτειλε ὁ ἥλιος Χριστός.

Καί ὅμως πολλοί περνοῦν τή ζωῇ αὐτή, χωρίς νά θελήσουν νά δοῦν τό Χριστό, χωρίς νά πιστέψουν στό Χριστό, χωρίς νά δεχτοῦν τό Χριστό γιά Σωτήρα τους.

Ζοῦν χωρίς Χριστό, καί πεθαίνουν χωρίς Χριστό. Δυστυχιμένοι ἄνθρωποι!

- Ζωῇ χωρίς Χριστό = ζωῇ χωρίς νόημα.

- Θάνατος χωρίς Χριστό = σκοτάδι ἀτέλειωτο.

- Ζωῇ χωρίς Χριστό = δυστυχία.

- Θάνατος χωρίς Χριστό = αἰώνια τραγωδία.

Νάχομε δεῖ τό Χριστό!

Εὐχή γιά τή δική μας ζωῇ καί γιά τή ζωῇ τῶν συνανθρώπων μας ἅς εἶναι τό

«Μή ιδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῆ τον χριστόν Κυρίου». Νά μήν πεθάνουμε προτοῦ γνωρίσουμε καλά τό Χριστό.

• Νά μήν πεθάνουμε σέ στιγμή ἀμβολίας καί ὀλιγοπιστίας. Ἔρχονται στιγμές, καί στά πιά φωτεινά μυαλά, καί στούς πιά μεγάλους ἀγίους, πού αἰσθάνονται ἔσωτερικὸ τραυματισμό. Ζάλη λογισμῶν ἀμφιβόλων. Λογισμοὶ ἀπιστίας, σάν σφίγγες τοῦ Διαβόλου, τούς ἐνοχλοῦν. Σατανικὲς στιγμές.

Ἄλλοίμονο, ἂν μᾶς βρῆ ὁ θάνατος σέ τέτοιες στιγμές!

Νά μᾶς βρῆ σέ στιγμή, πού ἡ ψυχὴ ὀλοθερμα πιστεύει, σέ στιγμή πού ἡ πίστις θεριεύει τόσο, πού μέ χαρά ἀντικρούζει τό θάνατο, σάν τό γεφύρι, πού θά μᾶς φέρη κοντά στόν Κύριό μας.

• Νά μήν πεθάνουμε προτοῦ νά καθαριστοῦμε καί νά λουσοῦμε στό λουτρό τῆς ἐξομολογήσεως. Ἔρχονται στιγμές, πού σάν τούς χοίρους πέφτουμε στή λάσπη τῆς ἀμαρτίας καί σάν τὰ σκουλήκια σερονόμαστε σέ ἀκόλαστα πάθη.

Ἄλλοίμονο, ἂν μᾶς βρῆ ὁ θάνατος τῆ στιγμή τῆς ἀμαρτίας, πάνω στήν παραζάλη τοῦ κακοῦ! Τί τρομερό, ἀνεπανόρθωτο κακό!

Νά μᾶς βρῆ σέ στιγμή μετανοίας καί ἀγώνα πνευματικοῦ!

Σκέπτεται τὴν ἀμαρτία ὁ πιστός, λογίζεται τό ἀβέβαιο τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου του, καί μαζί μέ τόν ὑμνογράφο παρακαλεῖ: «Καὶ κάθαρον πρὶν ἄρξαι με ἀπὸ τῶν ἐνθένδε» (ἀναβαθμοὶ πλ. δ΄).

• Νά μήν πεθάνουμε χωρίς τό ἐφόδιο τῆς αἰώνιας ζωῆς. Νά μήν πεθάνουμε ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, χωρίς ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ. Ὁ Συμεὼν συνάντησε τό Χριστό μέσα στό Ναό.

Μέσα στήν Ἐκκλησία βρίσκεται ὁ ἀληθινός Χριστός. Μὴ ζητάτε τό Χριστό ἔξω ἀπ' τὴν Ἐκκλησία.

Στὴν Ἐκκλησία, στὴν Ὀρθοδοξία, ὄχι ἀπλῶς συναντᾶς τό Χριστό, ἀλλὰ Τόν παίρνεις, ἅς ἐπιτραπῆ νά ποῦμε, στήν ἀγκαλιά σου, ὅπως Τόν πῆρε στήν ἀγκαλιά του καί ὁ Συμεὼν. Κι ἀκόμα περισσότερο, μέσα στήν Ἐκκλησία παίρνεις τό Χριστό μέσα σου, ἔχεις τόν Χριστό «ἐν στέροισι», γίνεσαι ἕνα μέ τό Χριστό.

Μικρὴ καὶ μεγάλη ὑπαπαντή

Τί ὁμορφο νᾶρθῆ ὁ θάνατος σέ στιγμή πίστεως, σέ στιγμή καθαρισμοῦ, σέ στιγμή θείας Κοινωνίας! Ἄς γίνη τοῦτο εὐχὴ ὄχι μόνο γιά τόν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ καί γιά τούς ἄλλους.

Ἐνα πλήθος συγγενῶν μας, γνωστῶν μας, φίλων μας, ζοῦν χωρίς Χριστό, μακριὰ ἀπὸ τό Χριστό. Ὀλόθερμη ἅς γίνη ἡ προσευχή μας: «Μὴ ιδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῶσι τόν χριστόν Κυρίου».

—Μὴν ἐπιτρέψης, Κύριε, νᾶρθῆ ὁ θάνατος ἔτσι ὅπως εἶναι τώρα οἱ ἄνθρωποι μας. Δώσε πρώτα μετάνοια, καί ὕστερα «ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε» ὄλους.

• Ὅποιος στή ζωὴ αὐτὴ ἔχει συναντήσει τό Χριστό, εἶναι ἤρεμος, φεύγει ἤρεμος ἀπὸ τόν κόσμο. Καί σάν ἔρθῆ ἡ στιγμή τοῦ τέλους, ἐπαναλαμβάνει τό «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου».

• Συνάντησες ἐδῶ τό Χριστό; Καθαρώτερα καί τελειότερα θά Τόν συναντήσεις ἐκεῖ.

• Ἐδῶ Τόν συνάντησες μέ πίστι. Ἐκεῖ θά Τόν δῆς πρόσωπο πρὸς πρόσωπο. Θά Τόν δῆς μέ τὰ μάτια σου.

• Ἐδῶ πῆρες τό Χριστό στή θεία Κοινωνία, ἀλλὰ κρυπτόμενον ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. Ἐκεῖ θά ἀπολαύσῃς τὴ θεανδρική μορφή τοῦ Χριστοῦ.

• Ἐδῶ συνάντησες τό Χριστό κάπως συνησιασμένα. Ἐκεῖ θά Τόν συναντήσῃς ὀλοφύτεινο.

• Ἐδῶ εἶναι ἡ μικρὴ ὑπαπαντή. Ἐκεῖ θά εἶναι ἡ μεγάλη ὑπαπαντή.

Ἀπὸ τὴ μικρὴ ὑπαπαντὴ ἐξαρτᾶται ἡ μεγάλη ὑπαπαντὴ. ἡ συνάντησίς μας στόν οὐρανὸ μέ τόν γλυκύτατο Ἰησοῦ Χριστό.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ὁ Μονογενῆς Υἱός

Η θεία Λειτουργία εἶναι γιά ὄλους τούς πιστούς, κληρικούς καί λαϊκούς. Εἶναι **κοινό δῶρο**. Τελεῖται ἀπό τό λειτουργό (ἐπίσκοπο ἢ πρεσβύτερο), ἀλλά μετέχει καί ὁ λαός. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος μιλάει γιά **συμφαλωδιά** ὄλου τοῦ λαοῦ (Ε.Π.Ε. 18α,522).

- Μετά τή δοξολογική ἔναρξι τῆς θείας Λειτουργίας ὁ λειτουργός ἀναπέμπει τή συναπτή («*Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*»). Στό τέλος κάθε αἰτήσεως ὁ λαός ἀπαντᾷ ἱκετευτικά: «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ ψάλτης, πού βρίσκεται σέ περίοπτη θέσι ἔναντι τοῦ λαοῦ, ἔχει ὡς ἔργο νά διευθύνῃ τό λαό, ὥστε εὐήχως ν' ἀκούγεται **ἀπό ὄλους** τό «*Κύριε, ἐλέησον*».

- Ὅταν τελειώνῃ ἡ συναπτή, ὁ λειτουργός ἀπαγγέλλει καθαρά καί κατανυκτικά τήν **εὐχή** τοῦ Ἀ΄ Ἀντιφώνου. Τρία εἶναι τά Ἀντίφωνα μέχρι νά γίνῃ ἡ εἴσδος τοῦ Εὐαγγελίου (λεγομένη «*Μικρά Εἴσδος*»).

Ἡ πρώτη εὐχή ἀρχίζει μέ τό «*Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, οὗ τό κράτος ἀνείκαστον καί ἡ δόξα ἀκατάληπτος...*». Καί καταλήγει στήν ἐκφώνησι: «*Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν*».

- Συνήθως ἡ εὐχή δέν ἀκούγεται καθόλου. Ἀκούγεται μόνο στεντορεία τῆ φωνῆ ἢ ἐκφώνησις. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς ἄλλες δύο εὐχές τῶν Ἀντιφώνων. Ἄλλὰ ποιός ὁ λόγος νά κρύβεται ἢ προσευχή ἀπό τό λαό; Ὅλες οἱ εὐχές τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι **συμπροσευχές**. Καί οὐδεὶς λόγος ὑψίσταται νά λέγονται «*μυστικῶς*». Ὁ σπουδαῖος ρῶσσοσ θεολόγος **π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν** στό ἔργο του «*Εὐχαριστία*» (ἔκδοσις «*Ἀκρίτας*», Ἀθήνα 1987) γράφει καί τά ἐξῆς: «*Ἀρχικά οἱ εὐχές τῆς Λειτουργίας διαβάζονταν φωναχτά, γιατί εἶναι κυριολεκτικά καί ἀπό τό ἴδιο τό περιεχόμενό τους ἡ οὐσία τῆς προσευχῆς ὅλης τῆς συνάξεως, ἢ γιά νά ποῦμε καλύτερα, τῆς ἴδιας τῆς Ἐκκλησίας...* Ὁ ἱερέας πρέπει νά ἐκφωνήσῃ τή *Συναπτή* καί νά διαβάσῃ καί τήν *εὐχή*» (σελ. 63).

Καί σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ βιβλίου του ὁ σπουδαῖος κληρικός θεολόγος ὑπογραμμίζει: «*Ὁ τρόπος (“μυστικῶς”), πού λέγονται δυστυχῶς οἱ εὐχές, φανερώνει ἡ λειτουργική ἀνεπάροκεια. Ἐξ αἰτίας τῶν “μυστικῶν εὐχῶν” ἡ συντριπτική πλειονοψηφία τῶν λαϊκῶν δέν γνωρίζει, δέν ἀκούει τό ἴδιο τό κείμενον τῆς Εὐχαριστίας, στερεῖται αὐτό τό πολύτιμο δῶρο. Καί ὅμως κανεὶς ποτέ δέν ἐξήγησε γιατί τό “γένος τό ἐκλεκτόν, τό βασιλείον ἱεράτευμα, τό ἔθνος τό ἅγιον, ὁ λαός εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγελίῃ τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος” (Α΄ Πέτρο. β΄ 9), δέν μπορεῖ νά ἀκούει τήν εὐχή, πού προσφέρεται ἀπό αὐτόν (τό γένος τῶν χριστιανῶν) στόν Θεό» (σελ. 255-256).*

- Στίς εὐχές τῶν τριῶν ἀντιφώνων καλοῦνται ὄλοι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι πιστοὶ «*εἰς κοινὰς προσευχάς*». Ὅλοι οἱ συναχθέντες στή Λειτουργία, κληρικοί καί λαϊκοί, καλοῦνται νά προσφέρουν καί τούς ἕμνους καί τίς εὐχές. Ὅλοι συμπάλλον τό «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς*». Ὅλοι συμπάλλον τό «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι*

Ἰαλληλοῦία». Ἄλλ' ἐκεῖνος ὁ ὕμνος, πού κατ' ἐξοχήν ὀφείλεται νά συμπάλλεται εἶναι τό «*Ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ...*». Ὁ ὕμνος αὐτός εἶναι ἀρχαιοτάτος. Τόν ἀποδίδουν στόν αὐτοκράτορα Κωνσταντινουπόλεως Ἰουστινιανό (6ο αἰώνα). Φαίνεται ὅμως, ὅτι εἶναι ἀρχαιότερος. Πιθανόν νά εἶναι ὁ ἀρχαιότερος λειτουργικός ὕμνος.

● Πρόκειται γιά περίληψη ὄλου τοῦ μυστηρίου τῆς **θείας Οἰκονομίας**.

● Ἐάν τό σύμβολο τῆς πίστεως, τό «**Πιστεύω**», εἶναι ἡ κορωνίδα ὄλων τῶν ὕμνων καί ἀπαγγελιῶν τῆς θείας Λειτουργίας, τότε μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι τό «*Ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ*» εἶναι ἓνα «**προπιστεύω**»! Καί μάλιστα, κατά μία ἄποψη τέθηκε νά ψάλλεται στή λειτουργία τῶν κατηχομένων, καί γιά νά παρίστανται καί οἱ κατηχούμενοι. Σέ λίγο θά κληθοῦν οἱ κατηχούμενοι νά ἐξέλθουν, ἀφοῦ μέ τό «*Ὅσοι πιστοί*» παραμένουν στή λατρεία μόνο οἱ βαπτισμένοι πιστοί. Προτοῦ, λοιπόν, ἀναχωρήσουν οἱ κατηχούμενοι, ἀπαγγέλλουν μαζί μέ τούς πιστούς ἓνα μικρότερο «**Πιστεύω**», ὅπου βρίσκονται ὄλες οἱ βασικές ἀλήθειες τῆς πίστεως, ἀπό τή σάρκωσι τοῦ Θεοῦ Λόγου μέχρι τήν Ἀνάστασι καί τό θριαμβευτικό «*θανάτῳ θάνατον πατήσας*».

● Στόν ὕμνο αὐτό ὁμολογοῦνται καί τά τρία πρόσωπα.

● Στόν ἀριστουργηματικό αὐτό ὕμνο τονίζεται τό ἄτρεπτο καί ἀναλλοίωτο τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Ἄλλ' ἄς παραθέσουμε ὀλόκληρο τόν ὕμνο:

**Ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων,
καί καταδεξάμενος διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας·
σταυρωθεῖς τε, Χριστέ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας·
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
σῶσον ἡμᾶς.**

Μεταφραστική ἀπόδοσις:

Ἐσὺ ὁ μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού εἶσαι ἀθάνατος,
καί καταδέχτηκες γιά τή δική μας σωτηρία νά ἐνσαρκωθῆς
ἀπό τήν ἁγία Θεοτόκο καί ἀειπαρθενο Μαρία,
καί ἐγενες ἄνθρωπος χωρίς μετατροπή τῆς θείας Σου φύσεως·
καί σταυρώθηκες, Χριστέ καί Θεέ μας,
καί καταπάτησες μέ τό θάνατό Σου τό θάνατο·
Ἐσὺ πού εἶσαι τό ἓνα πρόσωπο τῆς ἁγίας Τριάδος
καί δοξάζεσαι μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα·
σῶσε μας.

● Ὁ Χριστός εἶναι παρῶν στή θεία Λειτουργία. Ὁ Χριστός, πού κατά τόν ὑπέροχο αὐτό ὕμνο, εἶναι:

— Ὁ προαιώνιος **Θεός Λόγος**, ὅπως τονίζεται στήν ἀρχή τοῦ κατά Ἰωάννην: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν Θεόν καί Θεός ἦν ὁ Λόγος» (α' 1).

— Ὁ **Μονογενῆς** Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ἀγάπησε τόσο πολύ τόν κόσμο, ὥστε τό Μονογενῆ Του Υἱό ἔδωσε (Ἰωάν. γ' 16).

— Ὁ **Σαρκωθεῖς**. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14).

— Ὁ **νικητής** τοῦ θανάτου. Μέ τό σταυρικό Του θάνατο πάτησε τό θάνατο.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τέλος τῆς Ἐπιστολῆς

Β' Κορ. ιγ' 11-13

Χαρούμενοι καί ἔνωμένοι (στ. 11)

Τὸ Θεό τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης παρακαλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Βρίσκεται στό τέλος τῆς Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. Ἀναγκάστηκε νά μιλήσῃ αὐστηρά γιά ἀγύρτες καί ψευδαδέλφους, πού προκαλοῦσαν ταραχή στήν Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου (κεφ. ια'). Ἀναγκάστηκε νά παρουσιάσῃ τόν κατάλογο τῶν δοκιμασιῶν καί βασανιστηρίων, πού υπέστη (κεφ'. ια'). Ἀναγκάστηκε νά ἀποκαλύψῃ τόν «ἄνθρωπο», πού ἀνέβηκε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, πού δέν ἦταν ἄλλος ἀπό τόν ἴδιο τόν Παῦλο! (κεφ'. ιβ'). Ἀναγκάστηκε νά μιλήσῃ καί γιά τό «σκόλοπα», πού εἶχε ἐπιτρέψει ὁ Κύριος νά τόν «πονᾷ» (κεφ. ιβ'). Ἀναγκάστηκε νά μιλήσῃ αὐστηρά καί νά ἐκφράσῃ καί τό παράπονο: «Περισσοτέρως ἀγαπῶν ὑμᾶς, ἦττον ἀγαπῶμαι» (ιβ' 15).

Τελειώνοντας ὁμως θέλει νά ἀφήσῃ τά εὐλογημένα ἴχνη τῆς ἀγαπώσης καρδιάς του. Γι' αὐτό παρακαλεῖ τόν Θεό νά ἐπισκεφθῇ μέ τό ἔλεός Του καί τήν τοπική Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου: *«Καί ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν»* (στ. 11). Βάσις ὄλων τῶν ἀγαθῶν, ἐπιγειῶν καί ἐπουρανίων, εἶναι ἡ ἀγάπη. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ἐντεῦθεν καί εἰρήνη ἀπό τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν τῶν κακῶν ἡ ἀναίρεσις πάντων. Αὕτη τήν οἰκουμένην ἔσωσεν, αὕτη τὸν χρόνιον πόλεμον κατέλυσε, αὕτη τῷ οὐρανῷ τήν γῆν ἀνέμιξεν, αὕτη τοὺς ἀνθρώπους ἀγγέλους ἐποίησε. Ταύτην τοίνυν καί ἡμεῖς μιμησώμεθα: μυρίων γάρ ἀγαθῶν μήτηρ ἡ ἀγάπη. Διά ταύτης ἐσώθημεν. Διά ταύτης ἡμῖν τά ἀπόρρητα ἀγαθά ἅπαντα»* (Ε.Π.Ε. 20,140). Μετάφρασις: Ἀπό τήν ἀγάπην ἔρχεται ἡ εἰρήνη. Ἀπό αὐτὴν ἡ κατάργησις ὄλων τῶν κακῶν. Ἡ ἀγάπη ἔσωσε τήν οἰκουμένην. Αὕτη κατέλυσε τόν ἀσταμάτητο πόλεμο. Ἡ ἀγάπη ἔνωσε τή γῆ μέ τόν οὐρανό. Ἡ ἀγάπη ἔκανε τοὺς ἀνθρώπους, ἀγγέλους. Τήν

ἀγάπην ὅς μιμηθοῦμε κι ἡμεῖς. Ἡ ἀγάπην εἶναι ἡ μῆτέρα ἀπείρων ἀγαθῶν. Διά τῆς ἀγάπης σωθήκαμε. Διά τῆς ἀγάπης μᾶς χαρίστηκαν τά ἀπόρρητα ἀγαθά.

Τό ἅγιο φίλημα (στ. 12)

Τόν πρόλαβε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κι ὅταν πρόδρομος στόν ἐρχομό ενός ἱεραποστόλου εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐμπιστοσύνη, τότε πορεύεται χαρούμενος. Καί οἱ εὐχέες του στό τέλος τῆς Ἐπιστολῆς πάντοτε συγκινητικές. Ἰδιαίτερα σ' αὐτή τήν τόσο προσηπική καί φορτισμένη ἀπό συγκινήσεις Ἐπιστολή.

Συνηθίζει ὁ μεγάλος πατέρας, ὁ Παῦλος, στό τέλος τῶν Ἐπιστολῶν χαιρετισμούς καί εὐχές. Στούς χαιρετισμούς προτρέπει ἀσπασμό ἅγιο καί εἰλικρινῆ: *«Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες»* (στ. 12). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Χαιρετήσθητε μεταξύ σας μέ ἅγιο φίλημα. Σᾶς στέλλουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἅγιοι (οἱ πιστοί)»*.

- Σήμερα ἔχουν πονηρέσει τά πράγματα. Τό φίλημα ἢ δέν θά εἶναι ἄγνό ἢ δέν θά εἶναι ἄδολο. Φίλημα μέ δόλο ἔδωσε ὁ Ἰούδας σάν «σύσημον», σάν σύνθημα, γιά νά ἐντοπισθῇ ὁ ἄγνωστος σ' αὐτοὺς Χριστός! (Λουκ. κβ' 48).

- Στήν πρώτη Ἐκκλησία μέ ἀπλότητα ὁ ἕνας ἀσπάζοταν τόν ἄλλον. Ἀσπάζονταν ἀπλᾶ καί ἄδολα, διότι ὅλοι ἀσπάζονταν (δέχονταν) τήν ἴδια γνώμη, τήν ἴδια ἀλήθεια, τόν ἴδιο Χριστό.

- Ὅποιος δίνει στό Χριστό τό θερμό ἀσπασμό τῆς πίστεως, τῆς ἀναγνωρίσεως, τοῦ θείου ἔρωτα, αὐτός ἀσπάζεται καί τή γνώμη τοῦ ἄλλου.

- Ἀσπάζεται καί τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου. Διότι ὁ ἄλλος δέν εἶναι ὁ ξένος. Εἶναι ὁ ἀδελφός. Εἶναι ὁ πατέρας. Εἶναι ἡ μήτέρα. Εἶναι τό παιδί. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ἀλλήλους*

φιλωμεν, ὡς ἀδελφοὺς ἀδελφοί, ὡς παῖδες πατέρας, ὡς πατέρες παίδας. Μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ πλείον. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ φύσεως διάθεσις, ταῦτα δὲ χάριτος πνευματικῆς. Οὕτως αἱ ψυχαὶ ἀλλήλοις συνδέονται» (Ε.Π.Ε. 20,140-142). Μετάφρασις: Ἀγαπήμαστε μεταξύ μας, ὅπως οἱ ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς. Ὅπως τὰ παιδιά τὰ πατέρες. Ὅπως οἱ πατέρες τὰ παιδιά. Μᾶλλον δὲ καὶ πολύ περισσότερο. Διότι ἐκεῖνη μὲν ἡ ἀγάπη εἶναι φυσικὴ διάθεσις, ἐνῶ αὐτὴ εἶναι ἔργο τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔτσι συνδέονται μεταξύ τους οἱ ψυχές.

● Ὁ ἱερός Χρυσόστομος προχωρεῖ ἀκόμα περισσότερο, γιὰ νὰ δείξῃ, πῶς συνδέονται οἱ χριστιανοὶ μεταξύ τους, ἀλλὰ καὶ πῶς σέβεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Φιλᾶω ἕνα χριστιανό, σημαίνει, φιλᾶω ἕναν ἅγιο. Τοὺς ἁγίους στίς εἰκόνες τοὺς ἀσπαζόμαστε στὸ πρόσωπο.

Γι' αὐτὸ δύο φορές χρησιμοποιεῖ τὸ «ἅγιος» ὁ Παῦλος. Ἄσπασασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἄσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες (στ. 12). Ἄσπάζονται οἱ χριστιανοὶ ἀλλήλους καὶ προσκυνοῦν, ὅπως κάνουν ὅταν μπαίνουν στὸ Ναό. Ἔχει μία λειτουργικὴ πληροφορία ὁ ἱερός Πατῆρ.

Ὅταν οἱ πιστοὶ προσέρχονταν στὸ Ναό, προσκυνοῦσαν καὶ ἀσπάζονταν ἀπ' ἔξω ἀκόμα, ἀπὸ τὰ πρόθυρα. Δέν ὑπῆρχε τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη διαδεδομένη ἡ εἰκονογραφία. Τί, λοιπόν, προσκυνοῦσαν; Τὸ Ναό, τὴ θύρα, κατὰ τὸ ψαλμικό: «Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναόν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου» (Ψαλμ. ε' 7). Ἄλλοι προσκυνοῦσαν σκύβοντας, κάνοντας μετάνοιαν. Καὶ ὅποιος δέν μπορούσε, ἀκουμποῦσε τὰ πρόθυρα τοῦ Ναοῦ, ἔπαιρνε τὴν εὐλογία, καὶ τὴν ἔφερε στὸ στόμα. Κάτι τέτοιο κάνουν πολλοὶ εὐλαβεῖς σήμερα γιὰ εἰκόνες, πού δέν φτάνουν νὰ τίς ἀσπαστοῦν.

● Ἄν, λοιπόν, τὰ πρόθυρα τοῦ Ναοῦ ἀσπαζώμαστε, πολύ περισσότερο τοὺς ἀδελφοὺς μας, πού μπαίνουν στὸ Ναό καὶ ἐνώνονται μὲ τὸ Χριστό, ἀφοῦ κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἀξίζει νὰ προσέξουμε τὴν πρωτότυπη αὐτὴ παράσαι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Ναὸς ἐσμεν τοῦ Χριστοῦ. Τὰ τοῖνον πρόθυρα φιλοῦμεν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν εἴσοδον, ἀλλήλους φιλοῦντες. Ἡ οὐκ ὁράτε ὅσοι καὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ τούτου φιλοῦσιν, οἱ μὲν κύψαντες, οἱ δὲ τῆ χειρὶ κατέχοντες καὶ τῷ στόματι τὴν χειρὰ προσάγοντες; Καὶ διὰ τούτων τῶν πυλῶν καὶ τῶν θυρῶν καὶ εἰσῆλθε καὶ εἰσέρχεται πρὸς ἡμᾶς ὁ Χριστός, ἡνίκα ἂν κοι-

ωνῶμεν» (Ε.Π.Ε. 20,142). Μετάφρασις: Εἴμαστε ναὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν, λοιπόν, δίνουμε μετὰξυ μας τὸ ἅγιο φίλημα, φιλᾶμε τὰ πρόθυρα καὶ τὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ. Ὅσοι φιλᾶνε τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ, ἄλλοι μὲν φιλᾶνε σκύβοντας, ἄλλοι δὲ ἀφοῦ ἀγγίζου μὲ τὸ χέρι τους τὰ πρόθυρα, ὑστερα φέρνουν τὸ χέρι στὸ στόμα. Καὶ διὰ τῶν πυλῶν αὐτῶν μπῆκε καὶ μπαίνει ὁ Χριστός μέσα μας, ὅσakis μεταλαμβάνουμε.

● Ζητᾶει τὸν ἀσπασμὸ ὅλων μεταξύ τους ὁ Παῦλος. Τοὺς βεβαιώνει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ τῶν «ἀπανταχοῦ» τῆς γῆς ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἀσπάζονται. Ἡ οἰκουμένη, ἀντὶ νὰ ἀλληλοσπαράζεται, ἀλληλοασπάζεται.

Νὰ τί κάνει ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης! Νὰ τί πετυχαίνει ἡ οἰκουμενικὴ ἀγάπη! Ἄσπασασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἄσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες (στ. 12). Θαυμάζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Εἶδες πῶς ἅπαντας συνάγει, καὶ τοὺς πόρρωθεν διεστώτας τοῖς σώμασι καὶ τοὺς πλησίον, τοὺς μὲν διὰ τοῦ φιλήματος, τοὺς δὲ διὰ τῶν γραμμάτων;» (Ε.Π.Ε. 20,144). Μετάφρασις: Εἶδες πῶς συσφίγγει ὅλους, καὶ αὐτοὺς πού βρίσκονται σωματικὰ μακριὰ, καὶ αὐτοὺς πού βρίσκονται κοντά; Τοὺς μὲν μὲ τὸ φίλημα, τοὺς ἄλλους μὲ ὅσα γράφει.

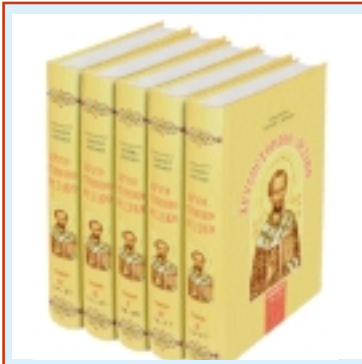
Ἄγάπη, χάρις, κοινωνία (στ. 13)

Ξεχωριστὴ φαίνεται ἡ ἀγάπη τοῦ Παύλου ἀπὸ τίς εὐχές, μὲ τίς ὁποῖες κατακλείει τὴν Ἐπιστολή: «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν» (στ. 13). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνικὴ: «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ (Πατρός), καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας. Ἀμήν».

Μὲ εὐχές ξεκίνησε, μὲ προσευχὴ τελειώνει. Τριαδολογικὴ ἡ προσευχὴ του.

● Μᾶς ἀγάπησε ὁ Πατέρας. Γι' αὐτὸ ἔστειλε τὴ χάρι τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων μας διὰ τοῦ Υἱοῦ Του (Ἐφεσ. ε' 2).

● Μᾶς ἀγάπησε ὁ Πατέρας καὶ ὁ Υἱός. Καὶ γι' αὐτὸ μᾶς χαρίζουν τὴ δικὴ τους ὑπερκόσμη κοινωνία, τὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ κοινωνία τῶν τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος συγκροτεῖται ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅμως καὶ ἡ κοινωνία τῶν προσώπων, πού εἶναι μὲλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, συγκροτεῖται ἐν

Προσφορά

Πνευματικό δῶρο.

- Τό Χρυσοστομικό λεξικό (5 πολυτελείς τόμοι) προσφέρεται στους ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ στή μοναδική τιμή τῶν **56 εὐρώ** (συμπεριλαμβάνονται καί τὰ ἔξοδα τῆς ἀντικαταβολῆς) ἀπό τήν ἀρχική τιμή τῶν 100 εὐρώ (χωρίς ἔξοδα ἀποστολῆς).
- Πληροφορίες καί παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

Ἄγιό Πνεύματι. «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετά πάντων ὑμῶν ἀμήν» (στ. 13).

Καί τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Θεότητος συνεργοῦν στή σωτηρία. Ἔρχονται κοντά μας, τό καθένα μέ τό δικό Του δῶρο:

- Ὁ Πατέρας προσφέρει τήν ἀγάπην, τήν εὐδοκία Του (Μάρκ. α' 11).
- Ὁ Υἱός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, προσφέρει τή χάρι (Πράξ. ιε' 11).
- Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον προσφέρει τήν κοινωνία, τήν ἐνότητα (Φιλίπ. β' 1).

Νά γιατί ἡ θεία Λειτουργία χρησιμοποιεῖ αὐτήν τήν Τριαδολογική εὐχή τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετά πάντων ὑμῶν ἀμήν» (στ. 13).

Καλύτερη σφραγιδα γιά τήν Ἐπιστολή δέν ὑπάρχει.

Δ.Γ.Α.

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στήν Δ' Ἐθνοσυνέλευσι

«Εἶμαι εὐτυχής, γιατί μπόρεσα νά προσφέρω γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἐλευθερία, γι' αὐτό τό τόσο θεάρεστο ἔργο, ὅ,τι περιουσία μου ἀπέμεινε στό θυσιαστήριο τῆς Πατρίδας.

Γιά τό λόγο αὐτό ἀρνοῦμαι νά ἀγγίξω, ἔστω καί ὀβολό ἀπό τὰ δημόσια χρήματα γιά δική μου χρήση. Ἀποστρέφομαι νά προμηθεύσω στόν ἑαυτό μου τίς ἀναπαύσεις τοῦ βίου, οἱ ὁποῖες προϋποθέτουν τήν εὐπορία, τή στιγμή πού βρισκόμαστε ἀνάμεσα σέ ἐρείπια, περικυκλω-

μένοι ἀπό πλῆθος ἀνθρώπων βυθισμένων στήν ἐσχάτη ἀμηχανία.

Ἐλπίζω, ὅτι ὅσοι ἀπό σᾶς συμμετάσχουν στήν κυβέρνηση, θά καταλάβουν, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά λαμβάνουν μισθοῦς ἀναλόγους μέ τό βαθμό τοῦ ὑπουργήματός τους...».

Τόμοι τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ **2016**. Δεμένος. Τιμᾶται **12 εὐρώ**.

Διατίθενται μέ τήν ἴδια τιμή Τόμοι καί προηγούμενων ἐτῶν.

Τηλέφ.: **2103212713** καί **2109765440**.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

ἜτησΙΑ συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25**.

Καναδά καί Αὐστραλίας: **δολλάρια 30**.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Χάρισέ μας μετάνοια!

Χριστός δέν ἦρθε γιά τούς ἀναμαρτητούς, ἀφοῦ τέτοιοι δέν ὑπάρχουν. Ἦρθε γιά τούς ἀμαρτωλούς.

• Οἱ «ἀναμαρτητοί» βρίσκονται ὅλο στήν... κόλασι! Ὅσοι, δηλαδή, θεωρῶντας τόν ἑαυτό τους ἀμειπτο δέν ἐνιωσαν ποτέ τήν ἀνάγκη νά ἀναγνωρίσουν τά λάθη τους, νά μετανοήσουν καί νά ἐξομολογηθοῦν.

• Στόν παράδεισο εἶναι μόνο ἀμαρτωλοί, καί μάλιστα μεγάλοι, πού ὅμως ταπεινώθηκαν καί ἔκλαψαν. Μετανόησαν καί βόησαν πρὸς τόν Κύριο. Λύγισαν καί γονάτισαν μπροστά στό ἄπειρο ἔλεος τοῦ Κυρίου. Ἐξωμολογήθηκαν εἰλικρινά καί μετά δακρῶν.

Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Ἐμεῖς τούς ἁγίους μας δέν τούς βρίσκουμε στά σαλόνια τῆς ἀναμαρτησίας! Μᾶς τούς φέρνουν ἀπό τό χωρὸ τῆς ἀμαρτίας δύο οὐράνιες κόρες: ἡ μετάνοια καί ἡ ἐλημοσύνη.

• Τό προσκλητήριο στοὺς ἀμαρτωλοὺς τό ὑπογράφει ἡ λυτρωτικὴ Του ἀγάπη. Ὁ τρόπος, πού καλεῖ τούς ἀμαρτωλοὺς, ὀνομάζεται μετάνοια. Εἶναι ἡ προϋπόθεση τοῦ παραδείσου. Τό βεβαιώνει ὁ Ἰδιος: «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Λουκ. 5,32).

• Τό προσκλητήριο σ' ὅλους ἐμᾶς, τούς πολὺ ἀμαρτωλοὺς, ἀνανεώνεται καί μάλιστα σέ ζωηρότερο τόνο τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου, πού ἀνοίγει τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελωνοῦ καί τοῦ φαρισαίου (φέτος 5 Φεβρουαρίου) καί τελειώνει τό Μεγάλο Σάββατο (φέτος 15 Ἀπριλίου).

• Ἡ μετάνοια εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ στίς ταπεινές ψυχές. Χάρισέ το μας, Κύριε. «Τῆς μετανόιας ἀνοίξόν μοι πύλας, Ζωοδότα».

Τό διαζύγιο - ἐξπρές καί ἡ Ἐκκλησία

(Δημοσιεύουμε ἐπιστολὴ τοῦ δικηγόρου κ. Δημητρίου Δημητριάδη ἀπὸ τὴν Κατερίνη, πού δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Καθημερινή» τῆς 6 Ἰαν. 2017).

Μέχρι σήμερα ξέραμε τό γνωστὸ «αὐτόματο» ἢ **συναινετικό διαζύγιο**, πού ἐξέδιδε τό δικαστήριο ἔπειτα ἀπὸ αἴτηση τῶν συζύγων σέ διάστημα περίπου ἑνὸς ἔτους. Μέχρι τό 2012 γιά τὴν ἔκδοσή του ἀπαιτεῖτο κοινὴ αἴτηση τῶν συζύγων, πού δικαζόταν σέ δύο συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου, πού ἀπείχαν μεταξύ τους τουλάχιστον 6 μῆνες.

Ὁ χρόνος ἔκδοσης τῆς ἀπόφασης μειώθηκε κατόπιν τῆς κατάργησης, τό 2012, τῆς δευτέρας συζήτησης στό ἀκροατήριον, ἡ ὁποία εἶχε καθιερωθεῖ ἀπὸ τὴν προῖσχύουσα νομοθεσία, προκειμένου νά δοθεῖ χρόνος στοὺς διαδίκους νά τό σκεφθοῦν πῶς ὄριμα καί ἐνδεχομένως νά ἐπαναλάβουν τὴν ἔγγαμη συμβίωση.

Καί πράγματι ἕνα ποσοστὸ διαζυγίων ματαιωνόταν μέ τό χρονικὸ περιθώριον πού δίδονταν στοὺς διαδίκους.

Ὅμως καί πάλι μετὰ τὴν προαναφερομένη σύντμηση τῆς διαδικασίας οἱ σύζυγοι ἔχουν κάποιον χρονικὸ περιθώριον νά ξανασκεφθοῦν, ἀκόμη καί νά ἀσκῆσουν ἔνδικα μέσα κατὰ τῆς ἀπόφασης (ἐφεση, ἀναίρεση κ.λπ.), ἰδίως ἂν στὴν ἀπόφασή τους γιά λύση τοῦ γάμου ὠθήθηκαν κατόπιν ἀπάτης, πλάνης ἢ ἀπειλῆς.

Ἦδη μέ νέες ρυθμίσεις, πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Σταύρος Κουτουπῆς, πού πρόκειται νά εἰσαχθοῦν πρὸς ψήφιση (ιδεῖ «Καθημερινή» 31-12-2016), τό συναινετικό διαζύγιο θά ἐκδίδεται στό ἐξῆς ἀπὸ συμβολαιογράφο μέ σύνταξη συμβολαιογραφικῆς πράξης μέσα σέ περίπου **μισή ὥρα!**

Μέ την ίδια πράξη θα ρυθμίζονται ή επιμέλεια και ή διατροφή των ανηλίκων τέκνων. Έτσι με τη νέα ρύθμιση οι άγονακτισμένοι από ένα βραδινό καβγά ή κάποιο άλλο περιστατικό σύζυγοι θα καταφεύγουν τό πρωί στόν συμβολαιογράφο και θά διαλύουν τόν γάμο τους χωρίς περίσκεψη γιά τίς συνέπειές τους, έλαυνόμενοι από έγωιστικά κίνητρα.

Η αιτιολογία τής νέας ρύθμισης περιέλαφρυνσης τών δικαστηρίων από σώρευση υποθέσεων και μείωση έξόδων είναι έν πολλοίς άβάσιμη, καθόσον ή διαδικασία έκδοσης συναινετικού διαζυγίου είναι έντελώς άπλη και τυπική, άφοϋ ό δικαστής δέν πρόκειται νά δαπανήσει χρόνο και «φαιά ούσία», δεδομένου, ότι οι σχετικές άποφάσεις είναι καταγεγραμμένες στόν ύπολοιστή και τό μόνο πού έχει νά κάνει είναι νά καταχωρήσει τά στοιχεία τών διαδικών.

Ούτε σημαντική δαπάνη θά έξοικονομήσουν οι διάδικοι, άφοϋ πλην τής συμβολαιογραφικής άμοιβής θά έπιβαρυνθούν και μέ τά έξοδα παράστασης δικηγόρων στή σύνταξη τού συμβολαίου, πού θά είναι ύποχρεωτική μέ τη νέα ρύθμιση.

Αυτές οι πρωτοφανείς άπλοποιήσεις, πού εισάγουν οι έθνοπατέρες μας σχετικά μέ τήν τέλεση και λύση τού γάμου, τήν επιμέλεια και διατροφή τών τέκνων, όπως γίνεται μέ τά σύμφωνα συμβίωσης έτεροφύλων και όμοφυλοφίλων, καθώς και ό συζητούμενος γάμος όμοφυλοφίλων και ή δυνατότητα υίοθεσίας έκ μέρους των, άποτελούν τορπίλη στά θεμέλια τού **γάμου** και τής **οικογένειας**, τού μόνου **προπυργίου** τής έλληνικής κοινωνίας.

Τόν λόγο έχει πλέον ή ζωσα Έκκλησία και όσοι έξέ εκείνων, πού τάχθηκαν νά φυλάγουν «Θερμοπύλες», δέν έχουν άκόμα διαφθαρεί.

Ζητάει συγγνώμη από τούς όμοφυλοφίλους!

 ό άν οι όμοφυλόφιλοι και οι φιλομοφυλόφιλοι είναι οι προοδευτικοί, ένω οι άνθιστάμενοι στή βρω-

μιά τής άνωμαλίας είναι οι καθυστερημένοι, δέν θά μάς τό πη ή κατευθυνόμενη προπαγάνδα ύπέρ τής **διαστροφής**. Θά μάς τό πουν οι υγιώς σκεπτόμενοι και οι έχοντες **σταθερές ήθικές αξίες** στή ζωή. Δέν περιμέναμε τό κίνημα τών (όλίγων ή πολλών) όμοφυλοφίλων γιά νά μάς πουν, άν ή διαστροφή είναι **«διαφορετικότητα» ή άρρώστια**. Μέχρι πριν από μερικές δεκαετίες όλοι οι διεθνείς ιατρικοί όργανισμοί καταχωρούσαν τήν όμοφυλοφιλία όχι στόν πίνακα **«έλευθερία»**, αλλά στόν πίνακα **«άσθένεια»**.

Τώρα πάνε νά μάς πείσουν, ότι τό **παρά φύσιν** είναι... φυσιολογικό! Και σιγά-σιγά ή μειοψηφία τών άνωμάτων προσελκύει τή συμπάθεια τής... πλειοψηφίας! Άλλ' ό καθορισμός μιās πράξεως ως άισχρή, φρικαλέας και άποδοκιμαστέας δέν γίνεται από μιá βουλή ή από μιá έφημερίδα ή από μιá παράνομη (έπί τή βάσει τού νόμου τού Θεού) κοινότητα. Ό καθορισμός μιās πράξεως ως καλής ή κακής γίνεται από τό Νομοθέτη τών **αιώνιων νόμων** και άξιων, από τόν Δημιουργό Θεό.

Έν πάση περιπτώσει καθέννας είναι έλευθερος (!) νά διατυπώνη τίς άπόψεις του! Έτσι ύποστηρίζουν οι διεστραμμένοι, άλλ' έννοούν τίς δικές τους μόνο άπόψεις.

Μόλις ένας βουλευτής τόλμησε στή βουλή νά διατυπώσει διαφορετική άποψη (τή σωστή βεβαίως) έναντίον τού **«συμφώνου συμβίωσης»** τών όμοφυλοφίλων, **«σηκώθηκαν νά τόν φάνε»**.

Και μόλις ένας άλλος βουλευτής και πρώην ύπουργός τόλμησε νά πη, ότι ή όμοφυλοφιλία είναι **άρρώστια** και δέν πρέπει νά προβάλλεται, άμέσως βγήκε ό άρχηγός τού κόμματός του, όχι άπλώς νά διαφωνήσει, αλλά νά άπαιτήσει από τό βουλευτή **κ. Γεράσιμο Γιακουμάτο** νά άνακαλέση και νά ζητήσει συγγνώμη από τούς θιγέντας... όμοφυλοφίλους!

• Τί συγκεκριμένα ειπε ό κ. Γιακουμάτος (ιατρός τό έπάγγελμα); **«Στήν τηλεόραση όλα τά παραδείγματα είναι κατά 90% όμοφυλοφιλικά. Όταν τό παιδί**

ἀνεβαίνει, ἀνεβαίνει, ἔ... κολλάει. Είναι κολλητική ἀρρώστια».

• Δυστυχῶς ὁ κ. Γιακουμάτος ἐνέδωσε στήν ἀπαίτησι τοῦ ἀρχηγοῦ του. Κάτι πού σημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀρχηγός δέν σεβάστηκε τήν ἐλεύθερη γνώμη τοῦ βουλευτοῦ, ὁ δέ βουλευτής ὑπέρ τήν ἰατρική του γνώμη ἔθεσε τήν κομματική του θεσοῦλα! «Διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγος γένηται», ἀρνήθηκε τόν ἑαυτό του καί τήν ἰατρική του ιδιότητα!

Νά ἡ δήλωσις μετανοίας τοῦ κ. Γιακουμάτου: «Ἔχω ψηφίσει καί τό σύμφωνο συμβίωσις καί τό νομοσχέδιο γιά τήν ἄρση ὁποιασδήποτε διάκρισις. Γιά ὅλους ὄσους ἐξ αἰτίας τῆς παραπληροφόρησις ὄχι ἀθῶων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἐθίγησαν, ζητῶ συγγνώμη»!!!

• Δέν εἶναι μόνο τό θέμα τῶν ὁμοφυλοφίλων, πού ἀντιδρᾶ ἀνυποχώρητα ἡ Ἐκκλησία. Εἶναι πολλοί οἱ ἀντιχριστιανικοί νόμοι.

Ἔσπε, λοιπόν, κ. Μητσοτάκη, οἱ χριστιανοί βουλευτές (καί πολιτευτές), πού ἀνήκουν καί στό δικό σας κόμμα, θά πρέπει νά παίρνουν τήν ἀδειά σας, γιά νά καυτηριάξουν τήν σεξουαλική ἀνωμαλία, τίς ἐκτρώσεις, τή μοιχεία καί τόσα ἄλλα, πού δυστυχῶς καί τό κόμμα σας ἔχει ψηφίσει;

• Μ' αὐτό πού κάνατε μέ τόν κ. Γιακουμάτο, δέν ταπεινώσατε ἀπλῶς ἕνα βουλευτή. Προβληματίσατε ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἕλληνες ὀρθοδόξους χριστιανούς, πού θά ἤθελαν νά ψηφίσουν τό κόμμα σας, ὡς λύσι ὄσων δεινῶν μᾶς ἔχουν βρῆ ἀπό τοὺς ἀσχέτους καί δεδηλωμένους ἀθέους τοῦ ΣΥΡΙΖΑ!

Προπαγάνδα ὑπέρ τῶν ἐκφύλων!

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐξεδόθη στίς 23 Δεκεμβρίου 2016 καί ἀπεστάλη ἐπειγόντως στά γυμνάσια ὅλης τῆς χώρας καί ἔχει κυριολεκτικά ταραξεί ἐκπαιδευτικούς καί γονεῖς. Μέ τήν ἐγκύκλιο ὑποχρεώνονται τά σχολεῖα ἐπί μία ἐβδομάδα νά κάνουν διαφώτισι (προ-

παγάνδα) ἀνωμάλου σεξουαλικῆς ἀγωγῆς σέ ἀνώριμους προεφήβους καί ἐφήβους. Θέμα ἐγκυκλίου: «Θεσμική Ἐβδομάδα μέ τίτλο “Σῶμα καί Ταυτότητα”».

• Στίς ἐπεξηγήσεις καί διευκρινίσεις, πού δίδονται, φαίνεται καθαρά, ὅτι σκοπός τῶν συντακτῶν τῆς ἐγκυκλίου εἶναι ἡ προπαγάνδα στά μικρά παιδιά ὑπέρ τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἐνσπείρει στά παιδιά τήν ἀμφιβολία (ἂν ὄντως τά ἀγόρια εἶναι ἀγόρια καί ἂν ὄντως τά κορίτσια εἶναι κορίτσια!). Θέτει δέ τό οικογενειακό περιβάλλον σέ ἀμφισβήτησι, ἂν δηλαδή οἱ γονεῖς υἱοθετοῦν «ἐμφυλα στερεότυπα» καί κάνουν διακρίσεις μέ βάσι τό φύλο. Καί προτείνει στοὺς καθηγητές νά μιλάνε στά παιδιά γιά τήν ὁμοφοβία καί Τρανσφοβία, δηλαδή νά βλέπουν μέ συμπάθεια (καί μέ θαυμασμό;) τοὺς ὁμοφυλόφιλους καί αὐτούς πού μέ χειρουργική ἐπέμβασι κάνουν ἀλλαγὴ φύλου!

• Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Γαβρόγλου ἔχει βέβαια καί καλές ἐνότητες, ὅπως αὐτή γιά τή «Διατροφή καί ποιότητα ζωῆς» καί γιά τήν «Πρόληψη ἐθισμού καί ἐξαρτήσεως». Ἄλλ' ἡ τρίτη ἐνότητα «Ἐμφυλη Ταυτότητα» ἐξωθεῖ σέ ἐκφυλη συμπεριφορά!

• Ἦδη ἡ ἐγκύκλιος, ὡς πρὸς τήν προπαγάνδα ὑπέρ τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἔχει ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριῶν. Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ σέ ἐπιστολή του πρὸς τόν ὑπουργό Παιδείας τοιζέι: «Ἡ ἐπιδιωκομένη στοχοθεσία ἀλλοτριώσεως τῆς ὀντολογίας καί φυσιολογίας τῶν ἐφήβων εἰσάγεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τήν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν τῆς χώρας μας, καί μάλιστα ἄνευ γνώμης τῶν γονέων καί κηδεμόνων, ἐάν ἐπιθυμοῦν ἢ ἀνέχονται μίαν τοιαύτην στρέβλωσιν τῆς φυσιολογίας τῶν τέκνων των. Ἡ μεθοδευμένη διαφήμισις τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἀνθρωπίνης φυσιολογίας εἰς ἄωρους καί εὐαίσθητους ἐφήβους ἀποτελεῖ “ἐγκλημα καθοσιώσεως”... Ἡ ὑμετέρα ἐγκύκλιος προπαγανδίζει τήν διαστροφὴν καί τήν στρέβλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης σεξουαλικότητος...».

Καί δηλώνει ὁ Σεβασμιώτατος, ὅτι στά ἐκπαιδευτήρια τῆς Μητροπόλεως του δέν θά ἐπιτρέψῃ «*τοιαύτας δαιμονιώδεις ἀντιεπιστημονικάς καί ἀνεματίστους στρεβλώσεις τῶν ἀνθρώπων*».

• Ὁ δέ Σεβασμ. Μητροπολίτης **Φλωρίνης κ. Θεόκλητος** σέ ἐπιστολή πρὸς τὸν ὑπουργό Παιδείας λέει: «*Ὡστε φτάσαμε σέ τοῦτο τό ἔσχατο σκαλί στοῦ κακοῦ τῆ σκάλα, οἱ φύλακες τῆς Παιδείας νά εἰσηγοῦνται τρόπους ἀνωμαλοποιήσεως τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος μας*».

• Στό βάθος τῆς ἡ ἐγκύκλιος (στήν τρίτη ἐνότητα) σάν νά ἐπιβάλλῃ τὴν ἰσοπέδωσι κάθε διαχωριστικῆς γραμμῆς ἀνάμεσα στά δύο φύλα, ἀλλά καί τό ἀκόμα χειρότερο, τὴν... **διαμόρφωσι φύλου!**

Κύριοι, τά παιδιὰ ξέρον, ἂν εἶναι ἀγόρια ἢ κορίτσια. Οἱ δικοὶ σας ὁμοφυλοφιλικὸι σύμβουλοι ἐπιθυμοῦν τὴ σύγχυσι. Τελικά γιατί δέν κηρύσσετε φανερό διωγμὸ ἐναντίον τῶν **φυσιολογικῶν** ἀνθρώπων, τῶν ἀνδρῶν καί τῶν γυναικῶν, καί νά δώσετε «*πᾶσαν ἐξουσίαν*» στοὺς διεστραμμένους ὁμοφυλοφίλους; Οὐδέποτε μικρὴ μειονοψηφία διεστραμμένων ἀτόμων εἶχε τόση συμπάθεια, τόση ὑποστήριξι καί τόση δύναμι!

• Ὁ κόσμος καίγεται καί ὑπουργοὶ ἀσχολοῦνται μέ τά δικαιώματα μιᾶς **ἀνώμαλης κοινότητας!**

Φωτεινὸ παράδειγμα

Φ ὁ οικονομικὸ πρόβλημα τῆς πατρίδας μας ὄλο καί ὀξύνεται. Οἱ φτωχοὶ ὄλο καί γίνονται φτωχότεροι. Σπενάζουν οἱ πολῖτες ἀπὸ ὄλο καί ἀύξανόμενους **φόρους**. Καλοῦνται νά πληρώσουν τὸν ΕΝΦΙΑ καί ἀδυνατοῦν. Οἱ μικρὲς **ἐπιχειρήσεις** κατὰ ἑκατοντάδες καθημερινὰ «*βάζουν λουκέτο*». Ἡ **ἀνεργία** φτάνει στά ὕψη. Πάνω ἀπὸ 1.500.000 εἶναι ἀνεργοί, οἱ περισσότεροι νέοι. Οἱ μισθοὶ καί οἱ συντάξεις ὄλο καί περικόπτονται. Ὁ λεγόμενος «**κόφτης**» εἶναι καλὰ ἀκονισμένος! Κόβει τά λίγα εἰσοδήματα τῶν ὀλίγων πλέον ἐργαζομένων.

• Πολλὲς οἱ αἰτίες, πού φτάσαμε σ' αὐτὴ τὴν πρωτοφανῆ κρίσι. Δέν θά μιλή-

σουμε ἐδῶ γιὰ τὴν πλεονεξία, οὔτε γιὰ τὴν ἀντιχριστιανικὴ ζωὴ, οὔτε γιὰ τίς ἀδικίες οὔτε γιὰ ἀπάτες στό δημόσιο καί παράνομους διορισμούς.

• Θά μιλήσουμε μόνο γιὰ **μεγάλους μισθοῦς**. Γιατί οἱ κ. βουλευτὲς ἀπὸ τὴ μιά μεριά ψηφίζουν στὴ Βουλὴ μέτρα περικοπῶν τῶν συντάξεων καί ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ ἴδιοι εἰσπράττουν δεκαπλάσια; Γιατί νά παίρῃ **κάθε βουλευτῆς 7.500** εὐρὼ κάθε μῆνα; Γιατί οἱ ὑπουργοί, ὁ πρωθυπουργός, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά εἰσπράττουν ἀκόμα μεγαλύτερα ποσὰ μηνιαίως; Γιατί νά διορίζωνται συνεχῶς εἰδικοὶ σύμβουλοι ἀμειβόμενοι ἀδρῶς; Καί γιατί οἱ **δικαστικοὶ** νά εἰσπράττουν μεγάλους μισθοῦς, κατ' ἀναλογίαν μέ ἐκείνους τῶν βουλευτῶν;

• Κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δέν ἔχει τό φιλότιμο τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ, τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ **Ἰωάννου Καποδίστρια**; Ὁχι μόνο ὁ ἴδιος δέν εἰσέπραξε οὔτε ὀβολό ὡς μισθό του, ἀλλὰ προέτρεψε καί τοὺς ἄλλους τοῦ δημοσίου ν' ἀρκοῦνται στά ὀλίγα. Τά ὅσα σχετικὰ εἶπε στὴν Δ' Ἐθνοσυνέλευσι στό Ἄργος, δημοσιεύονται στὴ σελ. 28.

• Ὁ Καποδίστριας δολοφονήθηκε. Καί μαζί του καί ἡ **πολιτικὴ εὐαισθησία** τῶν πολιτικῶν, πού παίρνουν καί ποτέ δέν δίνουν (ἀπὸ τά δικά τους βέβαια!). Πιθανόν νά ὑπάρχουν καί ἐξαιρέσεις...

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρὼ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρὼ) καί γιὰ τὸ ἔτος 2017.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 790260236000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.